

[ROSTARZ *sb m*

rostarz, rosztarz, rozstarz.

Teksty nie oznaczają pochyleń.

sg D rostarzowi. ◇ pl N rosztarze. ◇ G rosztarz(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

górn. Robotnik pracujący przy prażeniu rudy, prażelnik: Że każdą sobotę szychtmistrz, huttmani, płoczkowie, rosztarze, lenszofnicy wszyscy schafarze, ktorzy w swej mocy robotniki mają, od każdego dwa halerza wziąć mają. OrdunekGórn 39; Hanscy rozstarze mają wielkie roszy stawiać, [...] kruszec wysnażyć OrdunekGórn 41, 33; Craterario alias rostarzowi a conflatione minerae, a singulo rosto per fl. 1/18 LustrKrak II 64, II 59.

AĆ